

בעז השי"ת

קונטרס

בענין עירובין בברוקלין

ילקוט מכתבים

הערות

בעזר החונן אדם דעת
הכותב לכבוד התורה ולומדיה.

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

תשרי תשס"ו

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

RABBI SHIAH T. DIRECTOR

באמח"ס לקוסי טל. תורת ותיקוני עירובין ו"ח. בית לוי ב"ח.
תלמידי סמכותא, מנחם העמק, נחיות בחסדך על סיו' חס"ט.
וקו"ל לפידי אש דת ד"ח, ושור.

25 CHALET VIM ROAD

WOODBOURNE, NEW YORK 12788

נדפס ונתפרסם לע"נ אשתי הצנועה והחסודה

שרה מרים ע"ה ותנצב"ה

נפטרה שנת תשנ"ט

ששמרה בנינו מלימודים זרים

ובני הבכור משה אברהם שליט"א

עלה מעלה מעלה במעלות החכמה וגדל לאחד

מגדולי הדור, פי אלף מכל בני גילו,

ור"מ בכולל וישיבה כאן

יתברך בברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת

ברכה נצחי בזה ובבא

למרנן ורבנן ותלמידי השיבות

קונטרס

בענין

עירובין בברוקלין

תמצית יטודי ההיתר לסדר עירוב

(א) העיר ברוקלין הוא מוקף מג' צדדין במים כימים ונהרות והישוב של העיר נמשך עד המחיצות, והנה מלבד שהימים והנהרות שהם מחיצה בידי שמים עיין שו"ת שב יעקב (סי' י"ז) שכתב דמיום הוסדה הקהלה דראטערדאם נוהגין בשבת היתר טלטול כעירות המוקפין חומה על סמך שהמים מקיפין אותה והאג נמי באותה חמונה כמו ראטערדאם עיר פריז רק מים מקיפים אותה וגם כהאג נוהגין היתר טלטול בשבת והראה לי כתוב וחתום מן שלשה עמודי עולם גאוני ארץ חכמי ספרד שהיו רבנים וחכמים בק"ק ראטערדאם גם יש להם היתר מהמנותא מן הגאון חכם צבי כמבואר בשו"ת סי' ה' והמהרש"ם בהגהות לא"ח סי' שס"ג הביא לשון רבינו בעל הלכות גדולות מובא באור זרוע עירובין סי' קס"ד: עיר המוקפת מכל צדדיה בנהר זה הוא ערובה ואין צריכה אלא ערובי חצירות לערב בפת, ופסקו הפוסקים דשלש רוחות מוקפות נמי הוה רה"י מן החורה ועיין משנה טהרות פ"ו מ"ט הפרן רה"י לשבת ובר"ש ותו"ט שם בשם הערוך, מגדל שלש רוחותיה בחוך הים ורוח אחד כיכשה ובש"ע סי' שמ"ה במג"א בשם הרא"ש וסי' שס"ג ס"א בביאור הלכה ובשו"ת תשובה מאהבה ח"א סי' ק"ח ובסי' קיב הביא דעת הנוכ"י שכל הפוסקים לא ס"ל כהוס' עירובין כ"ב לחלק בין מחיצה בידי אדם למחיצה בידי שמים ועיין דעת תורה סי' שס"ג מלבד זה הנה יש לו ג"כ מחיצות עשויות בידי אדם בגידוד החוף למעלה או למטה וגם כצד הרביעי על כמה מקומות יש מחיצה ורק צריך כמה תיקונים ע"י צה"פ אשר לפ"ז לכ"ע ברוקלין אין לו דין רה"ר.

(ב) שיטת גדולי הפוסקים שהנסיעה במכוניות וברכבת אינה נחשבת הילוך דבוקעים בו בעינן ברגלים עיין שו"ת בית אפרים ובישועות מלכו סי' כ"ז שמסלת הברזל היא רשות היחיד ובשו"ת מהרש"ם ח"א סי' קס"א ובשו"ת תקות זכרי' דף מ' ובית אב תנינא עמוד ע"א ואזני חומה נתיב י"ב.

(ג) דעת הבית אפרים בתשובת הב"ח החדשות בסופו (והובא בתו יהושע) מרן החזו"א ובית שערים שכל הערים הגדולות שהרחובות כנויות כבתים משני צדיהם וצד הג' וגם פעמים צד הד' פוגע בשורה של בתים זה לעומת זה אינם רה"ר דאורייתא אם העומד מרובה על הפרוץ ולפ"ז כל העירות בזמנינו עשויות באופן זה ואין להם דין רה"ר כלל ועיין שו"ת מוהר"י שטייף שג"כ פשיטא ליה כן.

הערות בדין רה"ר בעיר ברוקלין נ. י.

בס"ד עש"ק פ' עקב תש"מ.

לכבוד מורו"ר הרה"ג המפורסם ר' בנימין זילבר שליט"א.

בענין מש"כ כת"ר בא"נ ח"ו (סי' ע') מדין רה"ר בניו יארק וברוקלין. נתברר לי כעת שאין ס"ר עוברין ברחובות הראשים של ברוקלין וכ"ש באלו שאינם ראשים. ברחוב הראשי הנקרא אושיין פארקוויי עוברים פחות מק' אלפים מכוניות ביום אחד אפילו בימי החול שהולכים לעבודה ולמסחר אפילו אם יש בכל מכונית ד' אנשים אין כאן ס' ריבוא בוקעין בכל יום כרגיל יש במכוניות רק ב' או ג' אנשים ובהרבה מהם רק איש אחד, נתברר לי דבר זה מסטטיסטי שקבלתי משוטרי עיר ברוקלין שיש להם חשבון מדויק על זה, על כל רחוב ורחוב יש להם חשבון מדויק מהעוברים שם במכוניות. עושים החשבון ע"י חוט ברזל הנמשך בהרחוב מצד זו לצד האחר כשעוברים עליו המכוניות עושים רושם בחוט וכל רושם ורושם עושה רושם אלאקטרי ונרשם בסרט או בדברים אחרים ועי"ז יש חשבון מדויק יותר. ע"פ האומדנא יכולים לראות שאין ס"ר בוקעין ברחובות הראשים אבל לפעמים אדם טועה בדמיון ומי יכול להיות בכל הרחובות הראשים שיש הרבה מהם בעיר גדולה ברוקלין. אבל ע"י חשבון הנ"ל המדויק יש בירור למעשה, שענין המכוניות אי הוי בגדר ס"ר בוקעין או לאו הוי רק לפלפולי ודרוש וקבל שכר אבל לא למעשה, שלמעשה אין במציאות ס"ר בוקעין אפילו ע"י מכוניות.

וכבר כתבתי לכבודו אודות המחיצות מקיפות עיר ברוקלין מג' צדדים ועוד. יותר מרובם נעשו ע"י אדם ולכל הדעות י"ל שמקומות הפרוצות מותרות ע"י מחיצת הים המקפת כל שטח הנ"ל. עוד יש ברוב הכבישים הראשים מקומות שהם מקורים, ולא נמצא אפילו רחוב אחד מפולש. עוד הרי מבואר בחזון איש הלכות עירובין (סי' מ"ג) וכ"כ בתיו יהושע (תורת תיקוני עירובין) והסכימו לסברתו הגאון ר"ח ברלין וגדולי ירושלים בדורו, דרחובות בעיירות גדולות הן כמבואות סתומות מג' צדדים שאין עליהם שם רה"ר. נמצא לפי כל הנ"ל אפילו להשיטות סוברים דיש רה"ר אפילו בפחות מס' ריבוא אין לברוקלין דין רה"ר מן התורה. באתי רק לעורר. דברי המכבדו כערכו הרים המצפה לישועה בבג"צ בב"א וראו כולם נקבצו באו לך חי אני נאום ד'.

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

בעהמ"ח ספר לקוטי סל. ומו"ל „לפידי אש דת" ה"ח

אוצרות — חלק רפ"ה — ירושלים

(סימן תקנ"ז) בס"ד ברוקלין ארז"ב יצ"ו
זעקה גדולה ומרה!
שקר גלוי ומוחלט!

„אגודת הרבנים" מליכים שולל את כל הציבור לכזביהם ושקריהם.
ברבר המכתב כאגודת הרבנים מי"ז טבת תשמ"א שאין לתקן עירובין מדינא
שהיא רשות הרבים דאורייתא — ע"כ באנו כזה להודיע, כי כל הדבר לא היה
ולא נברא לא דברים ולא יער והכל שקר וכזב.

וז"ל השו"ע אר"ח (סי' שמ"ה סעיף ב'): איזהו רה"י מקום המוקף מחיצות
גבוהות עשרה טפחים ויש בו ארבעה טפחים על ד"ט או יותר, וכן חריץ
עמוק עשרה ורחב ד' על ד' וכו'. עכ"ל.

ולהלן (בסימן שס"ג סעיף א') ח"ל: מקום שיש לו ג' מחיצות אסרו חכמים
לסלסל בו עד שיעשה שום תיקון ברביעית עכ"ל ועיין במ"א שם סי'
שמ"ה סק"א חל"ק משמע בדברי הפוסקים דכשיש שני מחיצות ולחי הוי רשות
היחיד דאורייתא כדאיתא בעירובין דף י"ב דלחי משום מחיצה, וכ"כ הרא"ש פ"ק
דסוכה ועי"ש באריכות ובנו"כ שם.

וידוע דעיר ברוקלין מוקף מחיצה שנעשה על ידי אדם מג' רוחות ועוד.
ולשיטת רוב הפוסקים אפילו מחיצת הים שהיא מחיצה בידי שמים הוי
מחיצה מן התורה.

לשון השו"ע (סי' שמ"ה סעיף ז') וז"ל: שכל שאין ששים רבוא עוברים בו
בכל יום אינו רה"ר עכ"ל. ולזה הסכימו גדולי האחרונים ועיין בגמ"כ ואין

שום רחוב בברוקלין שעוברים שם ששים רבוא בכל יום.

ובאוצרות ירושלים: חלק רס"ט סי' תנ"ד, חלק רמ"ו סי' ד"ש, חלק ער"א
ס' תס"ח, חלק רע"ב ס' תע"ז, חלק רע"ג ס' תפ"ג, חלק רע"ו ס'
תק"א, חלק רע"ז סי' תק"ז, ובחלק ר"פ סי' תקי"ח, הענין מבואר באריכות.

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

בעהמ"ח ספר לקוטי טל. ומו"ל „לפדי אש דת" ד"ח

ותורת תיקוני עירובין שבזמן הזה ד"ח ועוד

להודיע בשער בת רבים

אגודת הרבנים בשם הגר"מ פיינשטיין זצ"ל פרסמו מתקני העירוב מכשילים את הרבים והוי חילול שבת דאורייתא. הרי כבר כתב בתשובה ח"ד סי' פ"ז להרבנים דפלעטבוש. דבריו לא נזכרו בספר האחרונים. ובתשובה אחר זה סי' פ"ח כתב דבריו נגד רוב הראשונים והש"ע. אם כן אין זה חילול שבת דאורייתא. הרי דבריו נגד הפוסקים. ונגד הש"ע. יע"ש אגרות משה

שאלתי דבר זה לראשי אגודת הרבנים שנת תשמ"א.
ועדיין לא השיבו על שאלתי.

אבל בזמנינו דור שפל של אחרית הימים, ראיתי מחזה שלא הי' מעולם. הנקראים בשם רבנים ומוראי הוראה כותבים מכתבים, בלי טעם וראיה לאסור תיקון עירובין, חותמים על מודעות, מובן בלי טעם וראיה, כי א"א להביא ראיה להלכה מחתימה, כשלא כתב טעם. המבצעות נגד עירובין בווליאמסבורג, בארא פארק, פלעטבוש, הם מבצעות של פרסומת שקרים וקיבוץ חתימות. ולא מבצעות של מו"מ בהלכה בין חכמי הדור שיחי'. כדרכם של חכמי תורה בכל הדורות. כי מתנגדי העירוב אין להם מה לפלפל עם מתירי העירוב. אין להם שום טעם על פי חז"ל, הראשונים, והאחרונים, והש"ע, להתנגדותם. הם כופרים בתורה, מינות נזרקה בהם, על פי דין חייבים להחרים.

והוא רחום יכפר וישלח לנו גצבב"א
הקטן באלפי ישראל עבד לעבדי ה'
ישיעהו טוביה הלוי דירעקטאר

Eruvin In Large Cities

In the year 5667 an eruv was established in Manhattan, approved of by five leading Torah scholars, in the generation. Reasons for their ruling was published when this eruv was established. No one has ever refuted their ruling. (ספר עירוב והוצאה--שו"ת תירוש ויצהר ט' עב)

They ruled, bodies of water surrounding Manhattan, are like a wall surrounding it. These bodies of water, there since creation, have never dried up, and will never dry up, and are reliable walls for Manhattan.

In the year 5660, Rav Malkeal Tanenbaum, of blessed memory, holy Rabbi of Lomza, Poland, in a letter written to Rabbonim in Odessa, Russia, concerning the eruv there, ruled that bodies of water are like walls. Therefore he ruled, Odessa, which is on the Black Sea, has a valid wall on that side, according to Jewish Law. He further stated: this ruling cannot be disputed. Because, many Holy sages, from past generations, ruled: bodies of water are like a wall around a city. Common custom, for many generations, has been to rely on bodies of water in many large cities. שו"ת דברי מלכיאל.

Ten of the leading Torah scholars of that generation, ruled in favor of the eruv in Odessa, and stated in letters written to Rabbonim of Odessa that the Black Sea is a valid boundary. These letters were published for all to see and never refuted. (ספר תיקון שבת)

Holy Grand Rabbi of Toronto Canada, Rav Graubart, of blessed memory, author of monumental work on Jewish Law, approved of by leading Torah scholars, established an eruv there. He stated the bodies of water surrounding Toronto were walls surrounding this city. His ruling, published, and approved of by leading Torah scholars in his generation, was never refuted.

We see from rulings by holy Torah scholar of past generations that bodies of water surrounding a city are like walls. This is not a matter to be discussed or refuted. Because, it has been common custom, in many large cities for hundreds of years to rely on this ruling.

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

RABBI SHIAH T. DIRECTOR

בעמח"ס לקוטי טל, תורת תיקוני עירובין ו"ח בית לוי ב"ח,
תלת שמעותא, מתוך העמק, נחית בחסדך על סו' הש"ס,

ומו"ל לפידי אש דת ד"ח ועוד,

1540 57th ST. BROOKLYN, NY 11219

כס"ד

In the year 5739 (25 years ago) Rav Menasha Klein asked Reb Moshe Feinstein, of blessed memory, if an eruv can be established in Boro Park. He replied: yes, he is not against it. His ruling was published in a booklet written by Rav Menasha Klein, and 5,000 copies were distributed.

Three years ago, I spoke to Rav Tuvyah Goldstein, of blessed memory, he told me that he asked Reb Moshe the same question. Reb Moshe replied, he is not against anyone who wants to follow the ruling of the Shulchan Aurach, and all poskim, and establish an eruv in Brooklyn. However, he personally wants to follow rulings not accepted by the Shulchan Aurach.

In a letter written to the rabbonim of Flatbush, concerning the eruv they want to establish there, printed in Igros Moshe (simon 87 part 4), he gives his permission to establish an eruv. Even though, he does not want to be involved in their project, for reasons stated in his letter, which are against the Shulchan Aurach and all poskim, as stated openly in this letter. Nevertheless, he gave his permission to establish an eruv. Because, obviously, he is not against those who follow ruling of the Shulchan Aurach, and all poskim.

His letter, printed there (simon 88), only explains his ruling in greater detail. However, his permission to establish an eruv in Brooklyn was never retracted. Because, obviously, he is not against those who follow ruling of Shulchan Aurach and all poskim.

Posters in the street and documents published in newspapers, proclaiming a prohibition, in his name, are false documents, against what he told prominent rabbonim, and printed in Igros Moshe. Reb Moshe never signed on these documents, or authorized their publication.

No one can stop someone from publicizing false documents. However, one obvious fact remains valid, what he told prominent rabbonim and printed in Igros Moshe when he was alive.

כ"ו אדר א' תש"ס
ישעיהו טוביה הלוי
דירעקטאר

LITVISHE FREAKS

[דברי הגר"פ זצ"ל נגד השו"ע וכל הפוסקים אינו טעם להחמיר וכ"ש אינו טעם למחות באנשים וזהים כהשו"ע וכל הפוסקים]

Reb Moshe Feinstein, of blessed memory, was not designated by the ALMIGHTY to give absolute rulings on Torah Law for HIS holy people. He was a mortal being, an object of criticism:and, not GOD ALMIGHTY who gave us the Torah on Mount Sinai.

He was not the only one who wrote, and issued rulings, on the subject of eruvin. Gedolei Yisroel have issued rulings on this subject for thousands of years. Their rulings are clearly stated in their many works.

Talmud Bava Metzia (p. 59) relates a story, about Reb Eliezer Hagodol, who argued with the sages of Israel. A voice cried out from heaven, how do you argue with Reb Eliezer Hagodol, we rule like him on all matters of Jewish Law. Reb Eliezer Hagodol was the greatest sage of Israel at that time. Nevertheless, the Talmud relates, he was put in charem (excommunicated): because, he argued with all the sages of Israel.

Greatness in Torah scholarship does not give one the power, or authority, to argue with all sages of Israel. Nevertheless, Reb Moshe Feinstein, of blessed memory, did this. When he ruled against eruvin in Brooklyn.

He states this openly in Igros Moshe Orach Chaim part 4 letter number 87. Therefore, he states: his ruling is not absolute, or clear cut. Because, he argues with all the sages of Israel from past generations.

Let it be stated here forthright. Leading poskim in our generation did not accept his ruling. Nor, did leading poskim in his generation accept his ruling. Because, it is a novel ruling, against all sages of Israel, and the Shulchan Aurach.

Nevertheless, Litvishe freaks, with idiotic whimsies, publicize his novel ruling, on Eruvin in Brooklyn, as absolute. They conjecture, everyone has an obligation to follow his novel ruling, against all poskim.

Absolute, idiots, zanies, and imbeciles, run around getting

signatures, from the ignorant, against eruvin: and, continuously publicize an absolute ban, against establishing eruvin in Brooklyn. This is senseless, asinine, brainless, and a joke.

He would be guilty of a sin punishable by excommunication. Had he declared his ruling absolute. He was very careful. He openly declared his ruling is not absolute. He also stated, many times, he is not against those who establish eruvin in Brooklyn. Who follow rulings of all sages of Israel from past and present generations.

Nevertheless, idiotic zanies, liars, and imbeciles, are publicizing his ruling as absolute. Exactly the opposite of what he stated.

Woe! They have power, aided by forces of evil, Satan and his forces, to convince others that a ruling against the Shulchan Aurach, and all sages of Israel, is an absolute ruling. They tear eruvin, terrorize rabbanim who make eruvin, and with lies and deceit convince them.

Woe! We are living in a generation where terrorists rule many. Lies, deception, and deceit, are supreme: and, the public is hoodwinked into the abyss of humiliation, and degradation.

May the prayers of King David be answered: "Destroy all who speak false"(Psalms 5:7): "Obliterate, ALMIGHTY, all lips of trickery" (Psalms 12:4).

" YOU, ALMIGHTY GOD, watch them, save them from this generation, forever" (Psalms ibid.8).

THE TRUTH

In the year 5722 an edict was issued by the Agudas Harabonim prohibiting the establishment of an Eruv in Manhattan. Even though many of the great Rabbonim of that era were opposed to the Manhattan Eruv Isser, nevertheless, it was issued. This edict had five signatures.

Notwithstanding, in the year 5739 another edict was issued by the Agudas Harabonim which states:

"We are publicizing herewith, forthright, absolute Torah law (DAAS TORAH), that establishment of ERUVIN in New York and also in all large cities in the United States of America has been prohibited by leading Rabbonim in our generation and in previous generations. And, on the 18th day of Sivan 5722 there was a meeting of the GREAT ROSHEI YESHIVOS and RABBONIM, THE LIGHTS OF ISRAEL, due to the efforts of OUR MASTER HAGOAN AARON KOTLER of BLESSED MEMORY and they signed on a prohibition (ISSER) to establish an ERUV in NEW YORK... And it was agreed upon and signed by: ... (names of six Rabbonim) and also many other GREAT RABBONIM.

"Therefore, we are coming to notify the public, forthright that it is forbidden to establish an ERUV in NEW YORK or BROOKLYN and that there is not any HALACHIC basis (HETER) for establishment of same."

This proclamation, dated 5739, contained the signatures of many known Rabbonim and was well publicized in newspapers, posters, through the mail, etc. The question arises: if "many other great Rabbonim" signed an edict of this nature in the year 5722, why was it now necessary to produce new signatures from Rabbonim living today? If there was indeed a prohibition in the year 5722 from "many" great Rabbonim to establish ERUVIN "in all large cities in the UNITED STATES OF AMERICA", why didn't the Agudas Harabonim publicize this document?

Obviously, this document, from the year 5722, definitely would have been sufficient, and would surely convince the public of the grave ISSER of establishing ERUVIN "in all large cities in the UNITED STATES OF AMERICA," including BROOKLYN, NEW YORK. Where is it? THE ANSWER IS -- THERE IS NO SUCH DOCUMENT! THEREFORE, THE EDICT ISSUED IN THE YEAR 5739 BASED ON THIS DOCUMENT (which is non-existent) IS ALSO A FRAUD!

The fact is: an edict was issued in 5722, signed by five Rabbonim, concerning Manhattan; and, this edict was disputed by many, as aforementioned. Therefore, the Rabbonim who signed the proclamation in 5739 were duped; for, there was never an ISSER for any city, except for Manhattan proper, and this ISSER was also disputed by many leading GEDOLIM of the previous generation.

After the Agudas Harabonim publicized this ISSER I wrote them four letters requesting a copy of the ISSER issued in 5722; but, they did not produce any document to this effect. However, they did send me copies of recent advertise-

ments that they placed in newspapers in the year 5739. Later, a copy of the Manhattan ISSER was obtained from another source, wherein it is clearly stated as aforementioned, (Manhattan only was prohibited with five signatures on this document). (Copies of same are available from this writer.)

Not only were the Rabbonim who signed this fraud and ludicrous ISSER concerning; "all large cities in the UNITED STATES OF AMERICA," duped, the public was also duped into thinking that there is some validity to this ludicrous and fraudulent proclamation.

THE ERUV ISSER FROM THE AGUDAS HARABONIM IS ONE OF THE GREATEST FRAUDS AND HOAXES OF OUR GENERATION!

It is also stated therein; "There is not any Halachic basis for establishment of same." This is nothing but an outright lie. Complete volumes have been written concerning the permissibility of same, which have never been refuted.

With lies, the Agudas Harabonim is trying to dispose of mountains of halachic literature toiled upon by GEDOLEI HADOROS for generations; and, dupe Rabbonim, Bnei Torah, and the public into believing in their lies.

Besides all the aforementioned lies stated in the ludicrous ERUV ISSER of 5739, there are more:

1. Harav Hagoan Reb Yoseph Eliyohu Henken of blessed memory, cited therein as one of the signers on the Manhattan Eruv Isser never signed on this Isser. Just the opposite, his letter of agreement and encouragement written to the "Committee for Establishment of Eruvin in Manhattan," was published in Hapardes and Hamoer in the year 5722 (the same year the Eruv edict concerning Manhattan, was issued) and, most recently has been republished in Dvrei Menacham, part 2.
2. In the aforementioned edict of 5739, reference is made to rulings of Hagoan Reb Moshe Feinstein, published in his work Igros Moshe, and stated in responses to queries concerning same. After this it is stated: "Therefore... there is not any Halachic basis at all to permit establishment of Eruvin in any part of New York or Brooklyn."

Reb Moshe clearly states in all of these places that his ruling is not in accord with the ruling of the Shulchan Aruch and most of the Reshonim. I ask; is the Shulchan Aruch, whose rulings all Jewish people have followed for the past four hundred years, and the opinions of most of the Reshonim not enough Halachic basis for establishment of an Eruv? More so; when Reb Moshe clearly states this himself in all his responses concerning same, and does not leave this up to the judgment of the reader of these Responsas; and he did this to clearly explain himself, so that the reader will not be misled into thinking that his ruling is absolute; can he then be quoted as a source, ruling that this ISSER is absolute and without any "HALACHIC BASIS"? -- NO!

Hagoan Reb Moshe Feinstein never signed the edict issued by the Agudas Harabonim in 5739. His signature was transposed and later printed along with the other signers on this edict. The original copy of this edict obtained from the Agudas Harabonim did not contain his signature; and an officer of the Agudas Harabonim stated openly that he never signed this document. How could he have signed this document? He would be contradicting himself, as aforementioned! Also, it is well-known that he approved of Eruvin in many large cities all over the United States.

In all, there is practically not one word of truth in this edict; and the signatures of the Rabbonim thereon are valueless for they WERE DUPED and they signed on a false document. If they were not DUPED and knew what they were signing, they are all outright liars; G-D forbid! THE ERUV EDICT OF 5739 AND ALL THE PUBLICITY CONCERNING SAME IS NOTHING BUT A JOKE, A FARCE AND A HOAX!!!!!!

CONCLUSION

You are reading this essay because you are perceptive enough to sense that something is terribly wrong out there and you are one with a growing sense of unease. The institutions you always trusted are now giving you a queasy feeling, and you know all is not well. I congratulate you for your insight. I share your feelings.

I believe THE TRUTH will survive, and we may come out of this stronger than we went into it. I doubt if this essay will transform the world, even if I distributed a zillion copies, but maybe it can change just enough people's attitudes to tip the scales in a close case.

I challenge the conventional wisdom that has led us into this mess. Those sacred cows are outdated, inaccurate, and unrealistic, and can lead you into personal and mental bondage.

Those who are making and influencing Torah policy are acting in their own economic or political self-interest, are fools, and are just plain wrong. The course that they have plotted can only end in chaos, and this essay is an effort to chronicle these events. I want it to stand as a monument against this happening again in my children's or my grand-children's lifetime.

I AM RIGHT, BUT I TAKE NO PLEASURE IN PUBLISHING THESE FACTS!

י"א' ט"ז אלול ה'תשנ"ט
ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

T"02

FOR COPIES OF THESE TWO BOOKS:

SEND \$5.00 TO P.O.B. 786, WOODBOURNE, NY 12788

ספר

עירוב והוצאה

מאת הרב הגדול הגאון המפורסם כש"ת

מוהר"ר יהושע סיגל נ"י

אשר חשף זרוע עוזו ויצא בכחא דהיתרא אודות
היתר הטלטול בש"ק בקצת חלק המזרחי דעיר
נויארק ככל הכתוב פה בספרו, ונוסף לזה תשובות
בענין זה מאת המאורות הגדולים גאוני זמננו אשר
כל אחינו בני ישראל נשענים עליהם בהוראתם
ומהם גם כן יצא הדבר בהיתר ומסכימים בכל
עוז לדעת הרב הגאון המחבר הנ"ל ומפליגים
בהוראתו זו.

הובא לביה"ד ע"י :

הצעיר. זאב וואלף במוהר"ר מרדכי ז"ל הירשפרונג
מקראקא.

נויארק — תרס"ז.

ספר תיו יהושע

הוא שרחן ערוך ש תורת שבת

בדבר תקוני עירובין שבזמן הזה, עם כל החידושי
דינים אליבא דהלכתא. וכן תורת עירובי חצרות ושתופי
מבואות וברכתו.

ועוד ביחוד באתי כאן בדבר תיקון העירוב שנתסר בעירנו עיר אדעסא
ע"פ דעת גאוני וגדולי דורנו אשר דעהם וטעמם ונימוקם כבר נרפסו בקונטרס
תיקון שבת שאין לחוש בעירוב דידן לשום מחמיר. וגם אנכי בעת
היותי שם במשרת הרבנות אזרתי כגבור היל לצאת במלחמה של תורה
כנגד המערערים. והראתי בעזה"ש בתשובתי שהדפסתי כאן כי קנאתם הוא
קנאת שקר רח"ל. ועיר אדעסא היא מוקפת בחומה סביב לה כרת וכהלכה:

סאתי יהושע בלא"א חיים ישראל ולה"ה בריסקין

ר"מ ומו"צ באדעסא, ומלפנים הייתי מו"צ בטולשין רבתי, ואח"כ רב ואבד"ק
קאנשאנשינאגראד, מחבר ספר תיו יהושע על הלכות יו"ד.

החונה בעת

בעה"ק ירושלם תובב"א

שנת כל שיש לך להקל בעירובין הקל לפ"ק

תורת תקוני עירובין להלכה למעשה בקצרה.

(א) דעת גדולי האחרונים אליכא להלכתא דהים גידולן כמחיצה וכן המים נחשבים כמחיצה ואין לחוש לשמא יעלה הים שרטון כלל בכל גוונא ובפרט אצלנו עכשיו תופסין כל עיקר שאר ר"ה מה"ח ובפרט הים שהעיר מוקף בג' מחיצות מלבד הים וכאשר הארכו בכל זה רבני קדמאי ובתראי ורובן ככולם קבעו כך להלכה דנחשבים למחיצה באין לחוש לדעת המחמירין.

(ב) חל גבוה המתלקט עשרה מתוך ארבע שיש לפני הים הרי דעת האחרונים דזה נחשב למחיצה לכ"ע כמבואר בט"ז בסוף תשובתו והרי זה מפורש בפרק הורק מבי ששנה לחוכו ונעשה מדרון לר"ה אותו מבר א"צ לא לחי ולא קורה ופירש רש"י דאיתו גובה הרי ליה מחיצה והחשש שמא יעלה הים שרטון אינו אלא כים דררכו בכך כדפירש רש"י בס"ד דעירובין שם כי כן דרכו אבל חל שאינו סמוך ממש לים לא חיישין לזה כלל ע"ש ודעת איהו מהאחרונים דלא בעינן דוקא שמחלקט עשרה מתוך ד' במדרון אלא אף ששפת הים גבוה מאמצעו עשרה ואף שאינו מחלקט הרי מחיצה ועיין בשו"ת ח"צ ובשערי תשובה שמקילין אף בלא מדרון המחלקט ע"ש.

(ג) גשרים לצרף למחיצה אף בראתי רבים עליו ונוקעין. וכן אף בראתי רבים ונוקעין תחתיו הרי העלו הפוסקים כזה דלא אמרינן דאית רבים ומבטלי ליה וטעמם ונימוקם עמם ובפרט היכא שהגשר הוא רק צירוף צירוף מחיצה לשאר שלש מחיצות ע"ש ולדידן בזמן הזה דלית לן ר"ה מה"ח פשיטא דאין לחוש כאן לומר דאית רבים ומבטלי ליה.

(ד) חל המחלקט ביד אדם פשיטא הוא דלא אמרינן דאית רבים ומבטלי ליה כאמור לעיל אלא אף בחל המחלקט ביד שמים העלו איהו מגדולי הפוסקים דלא אמרינן דאית רבים ומבטלי ליה וטעמם ונימוקם הבאית לעיל.

(ה) חוטי הטליגראף נחשב כצורת הפתח אף שהחוטין שבהקנים נמשכין בצדן ולא על גביהן ואף שההפסק שבין הקנה להקנה שהחוט הולך בהם מזה לזה הרי הוא רחב יותר מעשר אמות מ"מ אין ההפסק זה מקלקל לצורת הפתח כלל וכן מה שעמודים מפסיקים באמצע הרוחב של צורת הפתח אין לחוש. והראיה דלא חיישין לזה כנ"ל הביאו גדולי האחרונים מדברי הירושלמי בעירובין ומסוכה פ"א דמקשה שם על המשנה של מקיפין שלשה חבלין ותסגי בחבל העליון לבד משום צורת הפתח וכו' ע"ש. ועוד כתבו שם דאם אפשר אי יעמדו שני לחיים גבוהים עשר טפחים מכוונים תחת החוט בשני קרנות העיר כד"מ בקרן מערבית דרומית מצד מזרחית ובקרן צפונית מזרחית ונוכל לחשוב עפ"י כל החוט של הטליגראף הנמשך במזרח העיר כצורת הפתח אחד. אבל אין זה לעיכובא.

(ו) גינות וקדפיפות בורעים שהם בחוף העיר מוקפת עירוב עירוב לחוש לזרעים שבהם לביטול מחיצות העירוב העלו הפוסקים דאין לחוש ולא אמרינן ורעים מבטלין מחיצה. וגם מצטרפין אף המחיצות של הגינות לטלטל בעיר ויש מן הפוסקים דמקילין אף בגינה עצמה לטלטל כאמור לקמן בפרטיות. ובעירובין שומעין להקל.

(ז) הנה הב"ח כתשובתו העלה להלכה סברא חדשה להקל בדין תקוני העירובין ואומר דאנן חושבין היקף הכתים והחצרות המסבבין העיר כהיקף חומה. הגם דלענין ערכין כמשנה ערכין פ"ט משנה ר' לא חשיב היקף כחם כהיקף חומה מ"מ לענין עירובין שאני דיש לחלק ולומר דלענין ערכין בעינן עיר מבצר דוקא משא"כ בעירובין דלא בעינן רק היקף חומה בעלמא לסתום סביב העיר ולהבדילה מר"ה וא"כ נראה דהיקף כחם סוגר יותר הרבה מהיקף חומה דהיינו כהיקף דירה ממש משא"כ חומה סתומה אינו עשוי להדיק דירה כמבואר בשו"ת ח"ס ועכ"פ הרי לענין עירובין הרי סבת הב"ח סברא דחשבינן היקף הכתים והחצרות המסבבין העיר כקצה שלה כהיקף חומה ע"ש. ולכן לדידן בזמן הזה דלית לן ר"ה העלו האחרונים להקל כדעת הב"ח והיכא דאי אפשר לתקן בקהל הפרצות דשם אף ע"י לחי אוי יש לנו לסמוך על הב"ח הנ"ל להקל ולסמוך על היקף הכתים והגינות אשר סביב העיר ולחשבם כהיקף חומה ממש סביב לה ולהקל בכל הפרצות והדרכים בחוף ההיקף גם בלא לחי כלל ואף שהפרצות הם יותר מעשר אף באופן שהפרצות אינן זו כנגד זו ממש והעומד במבואות הכתים שבתוך העיר אין נראה ויכר לו הפרצות והדרכים שהולכים מתוך ההיקף שסביב העיר חוצה לה מול פני השדה וגם מונחים בריחוק מפנים העיר ואז אף שהפרוץ מרובה על העומד מותר. אף במקום חוף ההיקף שסביב לה אוי שם כנגד הפרוץ ממש אסור לו מלטלטל שם אף כעומד מרובה על הפרוץ. אבל שלא כנגד מקום הפרוץ מותר לטלטל שם היכא שעומד מרובה על הפרוץ אף שהפרוץ יותר מעשר.

הנה עיירות גדולות אשר בנינו המבואות של הכתים והחצרות רבות הן ונבנו כולם באופן אשר המפולשות של כל מבו ומבו שבתוך פנים העיר אינן מכוונים זה כנגד זה ממש אשר מבואות כאלו נקראות בלשון חז"ל מבואות עקמומיות ומחמת עקמומיות זו הרי שונה בדבר חז"ל פלוגתא בהם בין רב ושמואל אשר שמואל סובר דעירות של מבואות כאלו לאו ר"ה כלל וטעמו הוא כאשר בארתי לעיל כיון שהעומד שם בחוף המבו אין הוא רואה בראשיה המפולשת את הפתחה שבה שהיא פתחה לר"ה שחוף להעיר ואף שהמבואות בראשיהם פתוחים אלו לאלו אך מצד העקמומיות שבהם אין אחד מהם נוטה לר"ה שכקצה העיר. אך רק יש להחמיר במבואות האחרונות הכנוסים בקצה העיר אשר אחריהם אין עוד דירודין של מבואות ושם תוכל להיות אשר העומד בחוף המבו דשם יכול לראות את ראשיה המפולשת שהיא מפולשת ופתוחה כנגדו לר"ה מול פני השדה ממש וכן תוכל להיות שם ששני ראשיה המפולשים מכוונים זה כנגד זה בפתחה לר"ה ואז תוכל להיות נראה ויכר המפולש שבה מול פני השדה להעומד בה אבל עכ"פ אלו המבואות שבתוך העיר עד מבו האחרונה שבקצה העיר נגד מול השדה אף שכל אלו בראשיהם פתוחים אלו לאלו עד מבו האחרונה שבקצה העיר שהיא מפולשת ופתוחה לר"ה אבל מ"מ אין בני המבואות שבתוך העיר יכולים לראות דרך מבואותיהם את ר"ה כנ"ל כיון שאין בהם פילוש למול פני השדה שבקצה העיר כנ"ל ולכן נמצא אשר כל המבואות האלו עד מבו האחרונה נחשבים כמבואות סתומות מני צדדים שאין עליהם שם ר"ה אף כס"ד בוקעין בהם ואף כרחב ט"ז ואף לר"ב ורב דפליג על שמואל ואומר דמכר עקום הרי כמפולש אוי גדולי הפוסקים מפרשים כוונתו דקאי על עקום כענין ג"ס. ע"ש טעמם ואף לאלו דס"ל דאף עקום הרי כעין דלית פליג רב ע"ש אבל באופן בנינו מבואות שבעירות כנ"ל הרי גם רב מודה דדינם כמבואות סתומות מני צדדים וכיון שהם נקראים מבואות סתומות מני צדדים להגנה של המחיצות שבמקומות ההיקף בעירות כאלה חשבינן למחיצות כשרות באין לחוש להמחמירין שבהם כי גם הם מודים להקל בפשיטות במחיצות האלו וכלל שהמבואות הם סתומות מני צדדין אף שבראשיה אחת היא מפולשת.

נמצאת למד מכל הדין אשר בעירות גדולות אשר המבואות שבתוכיהם נבנו באופן כזה היינו שכל המבואות נכנסות אלו כאלו ואלין כאלו ואין בהם פילוש לר"ה שהוא פני השדה שבקצה העיר חוצה לה אף קצה מבו האחרון שנכנה בקצה העיר היא מפולשת בראשיה אחת מול פני השדה שחוצה לה וכן כך תחילת מבו הראשון אבל המבואות של הרחובות שבתוך פנים העיר אשר כל ראשי המבואות מזה לזה אינן מכוונים זה כנגד זה להיות נוכל לראות לבני המבו ממבו למבו כקו השדה את פתח של המפולש והפרצה שבמבו האחרונה שעומדת בקצה העיר שהיא פתוח שם מול פני השדה שחוף לעיר או לפי כך אין לחוש מלטלטל בעיר הזה בכל מבואותיה אף כס"ד בוקעין בה ורחבים ט"ז אמות אחר עשיית העירובין של שטחים המבואות והחצרות ואין האנוש המבו יכולים לאסור עליהם וגם אף כמבו שבקצה העיר שהעומד בה יכול לראות הפרצה או המפולש שבה שפתח לר"ה הרי ג"כ מותר לטלטל בה בלא תקן לחי באי אפשר. היכא שהפרצה והמפולש לאו כנגדו והעומד מרובה על הפרוץ וכאשר בארתי לעיל.

הנה רובן ככולם מגדולי הפוסקים שדור האחרון העלו להלכה כדעת הב"ח ורש"י בעירובין דף נ"ט וסמ"ג סמ"ק וספר התרומה וריבנו מאיר ודוקח ותוספות פ. כמה. והרא"ש פ"ק דעירובין וז"ו והטור וריבנו ירוחם אשר אלה כולם כאחד ענו ואמרו כל שאין ששים רבוא עוברים בו בכל יום כדגלי מדבר אינו ר"ה אלא כרמלית ומלשונם מוכח דבעינן אשר ששים רבוא יעברו בכל יום דרך המבו המפולש ולא סגי אם לפרקים ימצא שבוקעים ס"ר ומלשון רש"י בעירובין דף נ"ט כמעט מפורש כך להדיא חז"ל עיר של יחיד שלא היה נכנסין בה חמדי ס"ר של ב"א וכו' וכן מוכח להדיא בש"ע שכתב שם חז"ל שכל שאין ששים רבוא עוברים בו בכל יום ודיקן בכל יום וכוונתו כנ"ל.

גשר שהולך על הנהר בחוף העיר אשר עיר זה מתוקן בעירוב כנהוג אוי הארכו האחרונים כזה והעלו דתחת הגשר פשיטא דמותר לטלטל דהיי שם רשות יחיד גמור מטעם כיון שעשיית הגשרים ע"פ רבא נעשים באופן כזה היינו שהקורות שהגשר מונח עליהם הם מונחים על עמודים גבוהים יותר מעשר טפחים והקורות שמונחים על גביהם הרי צורות הפתח והיינו כסתום מארבע הצדדים ולפי זה הטעם דהיי תחת רשות היחיד גמור אוי יש לומר דמותר לטלטל ע"ג הגשר נמי דאריד רשות היחיד עולה עד לרקיע כמבואר בש"ע סי' שמ"ה סעיף ט"ז גבי גג הכולט על מחיצות בית וכו' ע"ש וא"כ הכא נמי מחיצות התחתונות שתחת הגשר אין ניכרות לעומד על הגשר והיי ע"ג הגשר כרמלית ועוד לפעמים בעת הגידול הנהר אסור לטלטל גם תחת הגשר כמבואר בס"י שני דבהאי אופן חולקת רשות לעצמו וצריך מחיצה תלויה בכניסה וריצאה ומה נעשה אז. אמנם נראה דמטעם אחר מותר לטלטל על הגשר משום דהיי בחורי רשות היחיד כמבואר בש"ע סי' שני גבי יזו הכולט מן הכותל דאם היה חלון פתוח לו דמותר לטלטל עליו דהיי בחורי רשות היחיד ואם היה דבר רחב מותר להשתמש עליו בכל דבר וא"כ ה"ה הכא. ועוד העלו שם דלענין אי מועיל לערב יחד עירובי חצרות שני חלקי העיר שבשני צדי הגשר דאינו מועיל אלא באופן שיהיה הגשר רחב ד"ט כמבואר בס"י שע"ב סעיף י"ז ע"ש היטב: